

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6725/2022
02.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Обједињена наплата“ Ниш, чији је пуномоћник Милорад Тешић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Јован Михајловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1428/20 од 04.02.2022. године, у седници већа одржаној 02.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1428/20 од 04.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1428/20 од 04.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1428/20 од 04.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 47/19 од 12.03.2020. године, у ставовима првом и четвртном изреке, којима је обавезана тужена да тужиоцу, на име дуга за топлотну енергију, за период од 31.07.2014. године закључно са 31.05.2015. године, за фиксни део плати износ од 6.226,00 динара и за варијабилни део износ од 1.090,00 динара, са законском затезном каматом од од 31.07.2015. године до исплате и укинута решење извршитеља Бисерке Тошовић из ... ИИВК 2018/2015 од 03.08.2015. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.440,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из члана 17. и 262. Закона о облигационим односима и члана 13. Закона о комуналним делатностима

обавезана је тужена да тужиоцу исплати дуг за топлотну енергију (фиксни и варијабилни део) за период од 31.07.2014. године закључно са 31.05.2015. године, јер је у моменту када је тужена ушла у посед стана, зграда у којој се стан налази већ била прикључена на систем за дистрибуцију топлотне енергије, на који начин је између странака као испоручиоца и корисника топлотне енергије настао облигационоправни однос, без обзира што између њих није и формално закључен уговор о продаји електричне енергије.

Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 31.07.2015. године. Вредност предмета спора је износ од 15.489,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић